

Amerikos Kongresas prā
dējo svarstīt federalin
biudžetā ir īš kartā pasiro
dē, kad nei demokrātu, nei
republikonu partijose nē
vienybēs. Vyriausybē pasi
lē 37 su puse bilionu didu
mo biudžetā. Republikona
nori tā biudžetā sumažint
bet nēra vieningi, kur ma
zinimus daryti. Jie norē
sataupyti 6 bilionus dolerū
bet nesustaria, kaip tā pa
daryti. Demokrātu partija
irgi nēra vieninguma. At
rodo, kad republikonišķ
Kongreso dauguma tiek pa
temoka dirbti, kaip ir se
niau, kada demokratai tu
rējo Kongrese dauguma.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

—Maiki, kad Tave šims žuikių subadyti!

—Kas yra tėve? Kodel tie žuikiai mane turi badyti ir kaip jie bados, kad ragų neturi?

—Dats al di seim, Maik. Si, pacukai bėga nuo žmogaus, o sako vieną syk vyskupą buvo užpuolę. Vos šventu vandeniu apsigynę. Tai kodel žuikiai negalėtų badyti?

—Žiurkės, tėve, yra plėšrus gyvuliukas, o žuikiai bails, ragų neturi, taigi ar su ausimis bados? O del to vyskupo, tai sena pasaka. Toji pasaka sako, kad žiurkės ne tik jį užpuolė, bet ir suėdė. Mat, buvęs labai šykštus, maisto turėjo daug susikrovęs, užėjo potvinis ir vanduo užovlė sandėlius. Tai jis aukščiausiomis vietomis įsilipo, o žiurkės jį pasekė ir suėdė vyskupą. Bet tai sena pasaka ir nėra žinių, kad būtų teisinga.

—Ai beč, Maike, kad neteisinga. Kaip gi pacukai drįstų šventatylą asabą esti.

—Pacukams jokios šventybės nerūpi...

—Ale, Maik, kad tave kalakutai suspardytų, tu nieko nežinai!

—O ka aš, tėve, turiu žinoti? Ir kodel tokiais naujais pasakymais keikiesi?

—Aš tau sakiau Maik, kad tu nieko nežinai. Juk šiandien užgavėnės. Mudu su mėsainiu ir zakristijonu, jau tris dienas blynus munciojam ir šnapš pasimirke ir negalim išfigeriuot eromatos iš kraujo. O tu, Maik, nieko nežinai.

—Su šnapšu tėve, kad ir blynus pasimirke, nieko neišsėsi. Sprendimui reikia blaivios galvos. Bet kas tas per laiškas?

—Tai tu sakai, Maike, kad tu šnapso negerai. Tai ir figeriuot geriau gali? Aš tam nevieriu. Kaip žmogus išgeri, tai draso daugiau. O laiška tai aš pats gavau. Še paskaityk.

Maikis skaito:

—Vežlybas Generole: Tai aš užgavėnį Katrė sumislėjau parašyti Tamstai gromata. Mat, man dabar Lietuvoje nėra kas daryti: žmonės taukų neturi ir užgavėnės blynų kepti negali, ir man jokios užgavėnės suteikti negali. Tai aš sumislėjau, gal lietuviai už marių gali geriau užgavėnės praleisti ir man būtų smagiau su jais būti. O kaip Tamsta, Generole, vaiska-

Milionieriai Rusijoje

Rusijoje nėra kapitalistų, bet milijonierių ten netrūksta. Viasas kapitalas Rusijoje yra valstybės nuosavybė, bet privati nuosavybė Rusijoje nėra draudžiama turėti. Išėina taip, kad visokios dirbtuvės, didelės ir mažos, visokios įmonės, bankai, prekybos būznai yra valdžios nuosavybė, o atskiras žmogus gali turėti savo nuosavybėje visokius vartojimo dalykus. Samdyti darbininką, kad jis dirbtų dirbtuvėje, Rusijoje nevalia, bet samdyti tarną ar tarnaitę, kad namus apžiūrėtų, vaikus auklėtų ar ponaus patarnautų, ten yra leidžiama. Rusijoje yra daugiau tarnų ir tarnaičių, kaip Amerikoje. Kiekviena "padori" rusų biurokratu šeimai turi pasisamdžiusi tarnaitę, nes Rusijoje ponios nemėgsta namu ruošos ir su mielu noru ta darbą leidžia atlikti tarnaitėms.

Rusioje nėra panaikinta nė raveldeimo teisė. Pavzdžiui, jei kas turi prisikirkes daug valstybės bondu (už kuriuos valdžia moka nuosimčius), tai jis gali tuos bonusus palikti savo vaikams. Taip pat galima paveldėti ir visoki kitoki asmeninį turta.

Išėina taip, kad kapitalistų Rusijoje nėra, bet turtingų žmonių ten yra gana daug. Ten visi "darbo žmonės", bet vieni ten eina tarnauti ras kitus ir tas skaitosi visai geras dalykas. Rusijos "socializmas" nėra priešingas tam, kad koks biurokratas turi pasisamdyti dvi, tris ar ir daugiau tarnaičių.

Amerikoje mes žinome, kiek čia yra milijonierių. Bet Rusijoje milijonierių turtingų žmonių statistikos nėra. Pagal žinovų apskaičiavimus Maskvoje yra keli milijonai milijonierių, kurie uždarbiai siekia milijon rublių per metus. Nėra Rusijoje mirę rašytojai Tolstojus. Jis buvo skaitomas turtingiausias žmogus Rusijoje.

Per bolševikų revoliuciją rašytojas Aleksiej Tolstoj buvo pabėgęs ir užsieni. Jis gyveno Amerikoje ir daug pinigų uždirbo Holvoo de dirbdamas muvirose. 1932 metais jis grįžo į Rusiją ir pasidarė ištikimas sovietų režimui. Rusijoje jis parašė keletą rusų nacionalizmo permirkusių romanų, kurie labai plačiai pasklido po Rusiją ir davė autoriui labai puikų uždarbi. Tolstojis mokiėjo nupiešti Petra Didįjį toki, koks patiko Stalinui ir mokiėjo išduoti rusų nacionalizmą. Kuris trisdešimties metais Rusijoje buvo valdžios kurstomas. A. Tolstojus iš kelių kartų buvo "Stalino dovana" rašytojams, po 200,000 rublių. Jam buvo mokami aukštai honorarai už jo raštus ir už jo knygas, rašal kurias buvo padirbti muviri. Vien Rusijos muviri dirbėkliai iš Rusijos muviri dirbėkliai už jo knygas rašal kurias buvo padirbti muviri.

—Kaip tai ant juoko? —Paprastai, tėve. Tokio asmens, kaip Užgavėnį Katrė nėra. Nėra nei Raseinių Magdės, nei Telšų Plumpio. Žmonės įvairiose vietose juos yra pramane, kad sau juoko pasidaryti.

—Tu, Maik, kad ir mokytas, ale esi durnas. Juk yra pavardės: Užubaly, Uždavinys, tai kodel negali būti Užgavėnys? Gali būti ir Užgavėnaitė Kotryna. Ir gali man tikrą gromatą iš kraujo parašyti. Ale, pasakyk, Maike, kas ta Raseinių Magdė? Ir kodel jos apsiėjimas nėra vėlybas?...

—Kaip jau sakiau, tėve. Raseinių Magdė yra pramanytas vardas. Kai vaikai važiuodavo pirmą kartą Raseinius, tai vyresnieji juos erzindavo, kad kas pirmą kartą ten važiuoja, ta turės Raseinių Magdę ir užpakalinę dalį pabučiuoti.

—Getavei, Maik, tai su tokia boba aš nesibaderio. Man jau geriau patiktų Užgavėnaitė. Ale aš bėgsiu tuos blynus pribagti. Rytoj jau bus papiečius ir negalėsim jų sudoroti. Gud bai, Maik!

—Išėjo didelis ir įdomus "Keleivio" kalendorius 1947 metams. Kaina 50c. Užsakymus su pinigais prašom siųsti "Keleivio" adresu.

—Išėjo didelis ir įdomus "Keleivio" kalendorius 1947 metams. Kaina 50c. Užsakymus su pinigais prašom siųsti "Keleivio" adresu.

Akmenynų kaimą, o Kalvarijos nukentėjo tik 4 namai nuo numestų iš lėktuvų bombų. Kiek žiauriau tada nukentėjo Mariampolė... Gyvenimas per keletą valandų atgijo. Bet irgi neilgai... Po keletos mėnesių vokiečiai pradėjo statyti visokius reikalavimus, prasiždėjo lietuvių deportacijos į Vokietiją...

1944 m. nuo birželio mėnesio visą Lietuvą traukė juodas gedulas. Iš rytų kas kart vis garsiau buvo girdėti dundės ir kiekvieną lietuvių laukė nežinia. Daug žmonių bėgo ir jau 1944 m. liepos mėn. 30 d. rusai namė Mariampolę. Daug lietuvių liko apsupti prie Vištyčio ir Kalvarijos. Kadangi mano šeima buvo išvežta į Rusiją, o dalis sušaudyta, tai aš irgi bėgau į vakarus... Šiandien gyvenu ištremime. Turiu vižas išvažiavimui į Argentina, bet liudniausia, kad reikalinga \$60 ir kai ju nėra, tai sėdi žmogus ir dairais. Lauki kartais ir pats nežinai ko...

Su pagarba, E. Č.

Skaitytųjų Balsai

Gerbiamas Tėve, arba Vyčiu vaiko generole:

Aš siunčiu del jusų naują orderį ant šių metų, kad mane aplankytumei kas penktadienį. Taigi siunčiu Maikio Tėvui 3 dolerius, 50c. del kalendoriaus, o dolerį ir pusę del namo įsigijimo, o \$5 dolerius aukojau Amerikos Lietuvių Tarybai del Lietuvos išlaisvinimo. Tai bus visa dešimtinė. Tai tuo česu aš linku visiems ko geriausios kloties ir pasisekimo.

Su pagarba, Stanley Cotton, Detroit, Mich.

Gerbiama "Keleivio" administracija:

Širdingai dėkoju už paraginimą pasimokėti prenumeratą. Aš jau senai pamislydavau, kad mano prenumerata baigiasi. Bet buvau papuolusi ir nelaimė, automobilis sužeidė man dešinę ranką ir per 3 mėnesius nieko negalėjau dirbti. Sergant buvo vienas malonumas skaityti "Keleivį" ir dažnai pamislydavau, kad būtų gerai, jei "Keleivis" atkeltų nūrs du sykį ir savaitę. Turiu ačiū, kad nesulaikėt laikraščio, o dabar siunčiu \$5, trys už prenumeratą, vienas už knygas, o vieną skiriu "Keleivio" namui išpirkti.

Su širdingais linkėjimais, Mrs. J. Petrauskienė, Great Neck, N. Y.

Gerbiame: Užsakau "Keleivį" ir kalendorių sau ir savo broliui Cicerio, III. "Keleivio" namui išpirkti pridedu \$1. Maikio Tėvui norėjau duoti patarimą: jei didelės gyvatės nelindo į džioga, tegu būtų privaręs maziukų ir atvežęs į So. Bostoną parodyti.

John Perry, Dorchester, Mass.

Gerbiama "Kel." redakcija: Prisiunčiu tris rublius Maikio Tėvui ant čebatų ir tegul keliauja pas mane toliau, 50c. siunčiu už kalendorių, o už likusius 50 centų tegu Tėvas nusiperka mačios machorkos.

Su pagarba, V. K., Easthampton, Mass.

Gerbiame: Siunčiu Maikio Tėvui visus 8 dolerius, kad "Keleivis" man būtų lankytų per du metus, o už likusius pinigus prašau prisigyti knygų ir 50 centų tegu eis namo išpirkimui. Lauksiu, kad "Keleivis" mane ir toliau lankytų.

Juozas Lavickas, Waterbury, Conn.

SENATVĖ NĖRA KLIUTIS ŠKRAIDYTI

Senutė Mrs. Susan Holifield, 95 metų amžiaus, atskrido orlaiviu iš Pittsburgho į Los Angeles. Jauna orlaivio patarnautoja aiškina jai, kaip orlaivio viduje tarnautojai girdi vienas kitą su ausinių pagelba. Senutė sako, kad senatvė nėra kliutis skristi ir jausti malonumo iš to.

MARGUMYNAI

A. Linkolnas Farmerys

Didysis Amerikos prezidentas, Abraomas Linkolnas, buvo fermerio vaikas, savamokslis advokatas. Jis ir pats buvo farmerys, bet farmos nevaldė. 1832 metais A. Linkolnas dalyvavo kautynėse prieš Black Hawk indijonus ir, kaip veteranas, gavo žemės Iowa valstijoje. Jis turėjo net dvi farmas, vieną 40 akrų, o kitą 120 akrų. Bet A. Linkolnas tur farmų niekada nedirbo ir net nebuvo nuvykęs į pažiūrėti. Po Linkolno mirties jo sunus, Robert Todd Lincoln, paveldėjo tas farmas. Viena iš jų, didesnė, jį pardavė 1892 metais už \$1.300, bet tos farmos dabartinė vertė, sako, esanti apie \$15.000. Dabar ta farmą dirba farmerys M. H. Martin, kurs sakosi esant labai patenkintas, kad jo rankose yra buvusio didžiojo Amerikos prezidento nuosavybė.

Zemės Amžius

Eidinburgho universiteto geologijos profesorius, Arthur Holmes, skelbia, kad jo apskaičiavimais mūsų žemė turi 3,500,000,000 m. Ne daugiau ir ne mažiau. Seniau tas pats profesorius skelbė, kad žemės amžius yra "tikrai" 3,000,000,000 metų. Dabar jis savo apskaičiavimus truputį pakeitė ir išėjo žemės amžius 500 milijonų metų senesnis.

Kuomet žemės amžius skaičiuojamas šimtais ir tūkstančiais milijonų metų, tai ar tas amžius bus 3 bilijonai metų ar trys su puse, skirtumas neatrodo toks jau didelis.

JUOKAI

Praio Lietaus

Vieno maldingo žmogaus žmona kartą pradėjo šaukti:

—Petrai, ar tu nematai, kad tavo barzda dega! —Matau, matau, močia, —atsiliepė vyras, — bet ar tu nematai, jog aš melkau džiuos, kad Dievas duotų Lietaus ir užgesintų tą gaisrą?

Inkstai Genda

South Bostone vienas lietuvis užėjo ant Brodvės į restoraną, užsisakė keptų inkstų ir priešo prie baro "pataisyti apetitą." Praio ilgą laiką, o jis vis prie baro. Pagaliau patarnautojas priejo ir jam sako:

—Aš nenoriu Tamstą trukdyti, bet tamstos inkstai genda.

—Mano inkstai? Taip, taip, jie jau genda keli metai, bet aš nemaniau, kad tu juos plika akimi gali matyti!

Verta Atlyginti

Stepas, išėidamas iš vakarėlio, davė labai riebių tipšą mergaitei, kuri jam padavė apsiaustą. Jo draugas tą pastebėjo ir sako:

—Bet tu duodi per daug riebius tipšus už patarnavimą.

—Verta buvo. Žiurėk, kokį puikų naują apsiaustą ji man davė...

Remkiti biznierių, kurie skelbiai "Keleivyje."

